

TK

Vztahy

Doma vládne hygienický teror

Manželka si vždycky potrpěla na čistotu a hygienu, ale to, co provádí teď, je k nevydržení. Utýrá mě i děti.

Manželka je s dětmi doma, ale já chodím do práce. Už přede dveřmi musím shodit boty a všechno oblečení a běžet bos do sprchy. Manželka si navleče rukavice a všechno moje oblečení, prádlo, džíny, mikinu a triko hodí do pračky. Naštěstí nemusím nosit oblek, neumím si představit, co by dělala!

Poté co jsem vysprchován a vydezinfikován, se mohu přiblížit ke své rodině. Opravdu jen přiblížit, a to s rouškou! Mám zákaz hrát si s dětmi na zahradě bez roušky a bez tohoto vybavení s nimi nesmím být ani v obývacím pokoji, kde sledují televizi.

Spím na gauči v dílně, co nejdál od manželky. Přiznám se, že jsem radši v práci než doma, protože tohle už je teror!

Manželka je hysterická. Propadla mýdlové panice, mýdlem myje i ovoce. A zeleninu, která nejde umýt mýdlem, nekupuje!

Sotva děti zakašlaly, už jim měřila teplotu. Informace, že horečka nemusí být směrodatný ukazatel, ji úplně zdrtila. Je bezradná, už neví, čemu věřit. K smrti ji vyděsila zpráva, že Covid-19 může mít u dětí i kožní projevy. Má teď hrůzu z každé modřinky, a protože děti běhají po zahradě a tu a tam nějakou utrží, nejradši by je přivázala k židli, aby se jim nic nestalo.

Asi nemusím zdůrazňovat, že i náš intimní život vzal za své. Manželka je posedlá představou, že bych mohl přinést domů ten nebezpečný virus a všechny nakazit. Už jen čekám, kdy budu mít i vlastní nádobí, které si budu muset sám sterilizovat a kdy mě vyžene do dílny napořád. Děti už jsou z téhle situace taky

nešťastné a poprvé v životě vyslovily větu, že už se těší do školy.

Pavel

Zaznamenala Dagmar Morenová

Názor psychologa

Vážený pane, chybí už jen málo, abyste začal mít potíže s mravnostní policií. Pokud vaše paní jen lehce přitvrdí a bude chtít, abyste přede dveřmi svlékl vše, co máte na sobě, hrozí vám od sousedů nařknutí z exhibicionismu. V podtextu jejího jednání jsou zřejmě masivní úzkosti, její počínání lze pak chápat jako hledání cest, jak je alespoň zmírnit. Co na tom, že většina z nich je slepá a horně krkolomná?! Nemá smysl, abyste se jí je snažil nějak racionálně rozmlouvat. Na maminčině třeštění je pozitivní snad jen to, že se vaše děti těší do školy.

Vaše paní však za své úzkosti nemůže, aktivně si je ne zvolila a bohužel se jich nedokáže sama ani zbavit. Obsedantně kompulsivní porucha je sice dost slušně léčitelná kombinací anxiolytik (léků snižujících úzkost) a kognitivně behaviorální psychoterapie (nácviku, postupného osmělování). Jen by se však musela především ona chtít svého trápení zbavit. Budete-li ji Vy posílat na léčení nebo ke všem čertům, pak riskujete, že zvolí spíše druhou z uvedených možností.

Asi se budete muset smířit s tím, že ji nezměníte, je však jen na Vás, jakou míru omezení budete ochoten akceptovat. Jak by se asi tvářila, kdybyste jí nabídl, že si pronajmete nějakou garsonku? To, abyste neriskoval, že domů přitáhnete nějakého zlovolného koronového výra. Děti, že mohou jít s Vámi...

PhDr. Petr Šmolka

Poradna pro rodinu Centra sociálních služeb Praha